

440

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 lipca 1937 r.

w sprawie skrócenia czasu pracy robotników, zatrudnionych pod ziemią w kopalniach węgla kamiennego przy robotach szczególnie ciężkich lub niebezpiecznych dla zdrowia.

Na podstawie art. 1 i 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 1937 r. o skracaniu czasu pracy w górnictwie węglowym (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 243) zarządza się co następuje:

§ 1. Rozporządzenie niniejsze dotyczy robotników, zatrudnionych pod ziemią w kopalniach węgla kamiennego przy robotach szczególnie ciężkich lub niebezpiecznych dla zdrowia.

§ 2. Do robót szczególnie ciężkich lub niebezpiecznych dla zdrowia robotników zalicza się następujące roboty:

- a) przy czyszczeniu żołądki w szybach i osadników wodnych, jeżeli czyszczenie jest ręczne i odbywa się w wodzie lub błocie;
- b) przy głębieniu szybów, jeżeli warunki wymagają pracy w nieprzemakalnych ubraniach;
- c) na wysokich filarach, jeżeli wysokość ich przekracza 8 m;
- d) w pokładach o miąższości poniżej 0,55 m, jeżeli upad ich jest mniejszy aniżeli 15°;
- e) w temperaturze ponad 28°C.

§ 3. Czas pracy robotników, zatrudnionych przy robotach wymienionych w § 2 lit. a), b), c), d), wliczając czas zjazdu i wyjazdu, nie może przekraczać 7 godzin na dobę i 42 godzin na tydzień, zaś czas pracy robotników zatrudnionych przy robotach wymienionych w § 2 lit. e) — 6 godzin na dobę i 36 godzin na tydzień.

§ 4. Wprowadzenie czasu pracy, przewidzianego rozporządzeniem niniejszym, nie stanowi podstawy prawnej do jednostronnego zmniejszenia stawek zarobkowych.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na obszarze całego Państwa.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1937 r. i obowiązuje do dnia 1 stycznia 1940 r.

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Opieki Społecznej:
Marian Zyndram-Kościałkowski

441

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 lipca 1937 r.

w sprawie skrócenia czasu pracy robotników, zatrudnionych w kopalniach węgla kamiennego pod ziemią.

Na podstawie art. 1 i 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 1937 r. o skracaniu czasu pracy w górnictwie węglowym (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 243) zarządza się co następuje:

§ 1. Czas pracy robotników zatrudnionych w kopalniach węgla kamiennego stale pod ziemią, z wyjątkiem osób, objętych rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 440) oraz robotników zatrudnionych w działach o ruchu ciągłym — wliczając czas zjazdu i wyjazdu — nie może przekraczać 7 godzin 30 minut na dobę i 45 godzin na tydzień.

§ 2. Wprowadzenie czasu pracy, przewidzianego w rozporządzeniu niniejszym, nie stanowi podstawy prawnej do jednostronnego zmniejszenia stawek zarobkowych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na obszarze całego Państwa.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1937 r. i obowiązuje do dnia 1 stycznia 1940 r.

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Opieki Społecznej:
Marian Zyndram-Kościałkowski